

Boji za Albanijo in afriške kolonije

Napredovanje angleške ofenzive v Afriki

Čitatelji današnjega vojnega poročila bodo lahko zasledovali napredovanje angleške ofenzive v Afriki na podlagi levega zemljevida, katerega smo objavili v zadnji številki »Slov. gospodarja« na drugi strani.

Nadaljevanje ofenzive idjub slabemu vremenu
Zadnjič smo sporočili, kako je uspel Angležem bliskoviti sunek in zavzetje Sidi Baranija s pomočjo motoriziranih oddelkov, na oklopnih vozilih čez puščavo pripeljane, za puščavske prilike nalašč izvežbane pehote iz Indije, Avstralije ter Nove Zelandije, in s sodelovanjem letalstva ter angleške vojne mornarice.

Ko je bil zavzet Sidi Barani, je zavrlo bliskovito nadaljevanje Angležev slabo vreme. Puščavski viharji so zastirali z oblaki peska razgled. Za temi viharji je pa začel padati dež. Kljub skrajno neugodnim vremenskim prilikam je enkrat započeta angleška ofenziva šla naprej po prvotno zmagovitem načinu napadanja.

Padec Solluma in libijske trdnjave Capuzzo

Italijani so bili tik pred ofenzivo na Egipt. Radi tega so se prav dobro pripravili in oskrbeli z vsemi vojnimi potrebščinami tri glavna oporišča ob morju: Sidi Barani, Sollum, ki je 8 km od meje Egipta, in Bardija (severno od Solluma ob morju).

Angleške čete so zasedle 16. decembra Sollum in italijansko utrdbo Capuzzo, ki je pa že v italijanski Libiji (na zemljevidu Cirenaica). Zavzetje Solluma je uspelo na enak način kakor Sidi Baranija. Angleški motorizirani oddelki so vdrlji preko libijske meje in so dosegli morje med Sollumom in Bardijo. S tem so odrezali Sollum ter vso tam ostalo italijansko vojsko od zveze z zaledjem in jo prisilili, da se je vdala. Število ujetnikov v Sollumu je večje, kot je bilo v Sidi Baraniju.

Naravnost ogromen pa je angleški vojni plen. V Sollumu je padlo Angležem v roke vse, kar so tamkaj nakopili Italijani kot rezervo za pohod v Egipt.

Prav tako so obšle angleške tankovske kolone trdnjavo Capuzzo in jo zalele v celoti.

Važnost trdnjave Capuzzo za držanje Bardija je velika, ker je z njo padla veriga obrambe.

V smeri proti Bardiju in dalje v Libijo

Dne 17. decembra je prodrla v javnost vest, da so angleške čete že napredovale 30 km za-

padno od Bardija, ki je bil že obkoljen, a se še vedno vršijo srdite borbe za posest te važne obmorske postojanke. Angleške čete so bile omenjenega dne že na pol poto do Tobruka, ki je najvažnejše italijansko pomorsko oporišče v Libiji. Italijani se umikajo v Libiji proti Darni, ki leži 250 km zapadno od Tobruka.

Vsekakor se bo angleška dobro pripravljena

Potek grških napadov v Albaniji

Visok sneg na severnem odseku — velika ovira

Grška napadalna gibanja ovirajo snežni viharji, ki so na severnem frontnem odseku v dolinah rek Škumbi in Devoli nasuli snega za dva metra na visoko.

1. albansko ozemlje; 2. grško ozemlje; 3. jugoslovansko ozemlje; 4. sedanja bojna črta med Grki in Italijani v Albaniji; 5. z belimi pikami je označeno grško ozemlje, katerega so bili zasedli Italijani pri vdoru ob izbruhu sovražnosti; 7. ceste; 8. petrolejski vrelci; 9. smer grškega prodiranja.

ofenziva nadaljevala dalje proti zahodu v Libijo, ker so vrgli Angleži v boj nove rezerve in neprestano bombardirajo iz zraka ter obstreljujejo iz težkih ladijskih topov Bardijo, Tobruk in Tripolis.

Angleži poročajo dalje, da dajejo fašistični miličniki hud odpor in prezirajo smrt, nasprotno se pa afriške domačinske čete takoj razprše, čim se pojavijo tanki ali zaslišijo letala. Vsekakor je pa italijanski odpor zaradi dosedanjih neuspehov zelo zmanjšan.

Italijansko topništvo je izrabilo viharno vreme za poostreno obstreljevanje grških postojank na severu, da bi preprečilo prenaplo napredovanje grške ofenzive proti Elbasanu. Na drugi strani pa hočejo Italijani s topniškim ognjem kriti svoj umik. Italijanski ujetniki iz tega odseka pripovedujejo, da je začelo Italijanom, čeprav jih letala neprestano zalagajo s šrelivom in živežem, vendar le primanjkovati obeh potrebščin. Grki in Angleži namreč silovito bombardirajo vse dovodne ceste in rušijo mostove na njih, tako da je vsak dovoz po cestah onemogočen.

Hudi boji za Tepeleni in Himaro

Na frontnem odseku pri Tepeleniju, kjer je bil položaj Italijanov 16. decembra brezupen, so izvršili Italijani nekaj protinapadov, s katerimi so si olajšali svoj položaj in za nekaj časa zavrlji izgubo mesta Tepelenija. Grški napadi pa se na tem delu bojišča nadaljujejo z nezmanjšano silo in grško topništvo Tepeleni neprestano obstreljuje z vso srditostjo.

Le na obalnem frontnem delu, kjer je bila italijanska obramba ojačena z novimi močnimi oddelki pehote in z motoriziranimi edinicami, se nahajajo grške čete na nekaterih točkah južno od Himare v obrambi. Iz Himare so izvršili Italijani nekaj močnih protisunkov, ki jim pred nedavnim od Grkov osvojene in slabše utrjene točke niso zamogle kljubovati. Grki so morali izprazniti nekatere vasi okrog pristanišča Porto Palermo, ki se imenuje tudi Panormo.

Kakor hitro pa so se grške čete tamkaj umaknile, je poseglo vmes grško težko topništvo in je začelo srdito obstreljevati Porto Palermo in sosedne kraje. Italijani radi grškega topniškega ognja niso mogli izkoristiti trenutnega napredovanja.

Karantanus:

Dvignite skrite zaklade narodne pesmi!

Kar mislim povedati v »Slov. gospodarju«, spada sicer bolj v strokovni list organistov. So pa naslednje misli vseobčnega narodnega značaja, zato jih objavljam na tem mestu.

Fantovska pesem zamira

Gre namreč za naše narodne pesmi, ki so stopile v zadnjem desetletju čudovito v ozadje. Nič več ne čujemo po naših slovenskih vaseh pravega, prijetnega fantovskega petja. Če pa, so navadno pesmi vse drugo in samo ne ona lepa, mehkodoneča in občutena slovenska pesem, katera bi naj dvigala našega narodnega duha in v resnici blažila srce. Naravnost hudo je človeku, ki stoji zvečer v gruči zdravih in krepkih fantov ter jih zaprosi za pesem, pa ne vedo, katero bi zapeli. Kak »Crven fesič...«, kakšna »Pojdji z menoj na morje...« ali »O Marijana« bi še šla, toda onih lepih, n. pr.: »Dekle je na pragu stal«, »Kaj ti je deklica«, »Polje« ali »Kdor ima srce« in še mnogo mnogo najlepših naših ni slišati več. Zdi se, da smo že toliko otopeli za preprosto in resno lepo pesem ter se nam niti

vedno ne zdi, da bi se v tovrstne zaklade našega naroda poglobili, jih obnovili in ob vsaki priliki pokazali sebi in drugim bogate vrednote, ki jih imamo.

Tudi drugod se ne sliši več pesem

Kakor na vasi, tako nam manjka takega notranjega izživljanja tudi pri raznem delu in drugem življenju našega preprostega, a dobrega za lepoto ter narodne dobrote do vzetnega slovenskega človeka. Po gostijah in ob drugih narodnih prilikah, kjer je toliko tovrstne nujne prilike, izumira naša pesem, ker je pač doraščajoči rod ne zna.

»Trije Slovenci — pevski zbor«

Slovenci smo za čuda pevski, kot malokateri drugi narod. Premnogokrat nas baš zato sprejemajo drugi radi medse. Tudi ni nepomembna prislovica Srbov, ki pravijo, da tvorijo že trije Slovenci pevski zbor.

Organisti naj priskočijo na pomoč

Da se tem usodnim napakam čimbolj izognemo, oziroma da te napake popravimo, bi

naj storili med rednim delom naši organisti tudi v tem svojem. Oni so namreč poleg šole, ki vsega dati ne more, dasi v tem pogledu mnogo stori, prvi poklicani, da s svojo energijo in ljubeznijo znova izkopljejo še ne globok se nahajajoče zaklade. Snovi in časa je več ko dovolj. Treba je samo načrtnega dela in prave ljubezni do preproste narodne pesmi.

Začeti je treba — in šlo bo

Najugodnejša prilika za to je organistom dana zlasti pri pevskih vajah. Vem, da se bodo nekateri izgovarjali z delom za petje v cerkvi. Toda to ne drži, kajti najlaže je pritegniti pevce k delu, ako se jim poleg petja za cerkev nudi tudi prilika za poznavanje naše prelepe in lahko sprejemljive narodne pesmi. Tisti hip, ko bi začel s takimi vajami, to je, da bi se vsakokrat naučili tudi po eno preprosto narodno pesemco, bo imel organist kmalu dovolj resno sodelujočih in navdušenih pevcev na razpolago, in to za cerkev kakor tudi za druge prilike.